

262.

de dño fuerat consecutus obtinuit; post quã
 dere linquit dñi uiam. p̄didit & gratiam
 dñi; Tene quod habet. ne alius accipiat
 coronam tuã; quod uti q: dñs non minuet
 auferri posse coronã iustitię nisi quã de
 dente iustitiã. Recedat necesse ẽ et coro
 na; Confessio ex ordiũ glorię est. nõ me
 ritum lam coronę; nec p̄ficiet laudem. sed
 inicit dignitatem. Cumq: scriptũ sit!
 qui p̄ se ueruerit usq: ad finem hic saluus
 erit. quicquid ante finem fuerit gradus ẽ.
 quo ad fastigium salutis ascendatur non
 terminus quolam culminis summam tenet.
 Confessor ẽ sed post confessionem periculum
 manifestum quia plus ad uersarius pro uocatus ẽ.
 Confessorem ^{hoc} magis stare debet cum dñi euan
 gelio p̄ euangelium gloriã consecutus ad dño.
 Cuius datur. multum que ritur ab eo.
 Et cuius dignitas adscribitur plus de illo
 exigitur seruitutis; Nemo p̄ confessoris exem
 plum pereat. nemo in iusticiã. nemo in

Confessor est